

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Die 9. Ianvarii. De occurso Simeonis in templo, & de iis quæ ventura
Christo ac Virgini Matri prædixit. In pace maritudo, & pax in amaritudine.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

DIE IX. IANVARIII,
NISI SIT DOMINICA.

DE OCCVRSV SIMEONIS

IN TEMPLO: ET DE IIS QUÆ VENTURA
CHRISTO AC VIRGINI MATRI
PRÆDIXIT.

*Ecce positus est hic in ruinam, & in resurrectionem multorum in Israël,
& in signum cui contradicetur, & tuam ipsius animam pertransibit
gladius. Luc. 2.*

VERITAS PRACTICA.

In pace amaritudo; & pax in amaritudine.

SENSVS EST, Quod sicut in pace & tranquillitate nostra, debet esse aliqua cordis amaritudo; Sic in cordis amaritudine, pax & tranquillitas insini necesse est; Neutra ex his separatim, sed utraque simul conjunctim.

RATIO EST, Quia idcirco in pace debet esse amaritudo aliqua, ne alioquin pura pax animam obruat.

Sed nisi pax esset in amaritudine, sola etiam amaritudo animum absorberet.

Ergo & in pace amaritudo, & pax in amaritudine.

I. PUNCTUM

Etecc homo erat in Ierusalem cui nomen Simeon, & homo iste iustus & timoratus. Vide quæ plura habentur de eo, in textu, & ex singulis decerpe aliquid ad profectum. Tum verò præcipue ex his quæ prædicat ventura Christo Domino, & Virgini Matri. Mirum enim quanta inde in pace amaritudo fuerit, & quanta pax in amaritudine. Quam tranquilla & quam jucunda pax esset in animo Virginis à nato Filio, ab auditis Angelis, à visis Magis, & ab ipso etiam benedicente Simeone, quis ignorat? An quanta mox fuerit amaritudo in hac pace, cum audivit positum Filium in ruinam multorum, & in signum cui contradiceretur, suamque ipsius animam pertransiturum gladium, quis non videt? Sic itaque simul deinceps conjuncta fuerunt in corde beatissimæ Virginis pax & amaritudo, ut nulla pace frueretur nisi amara, nec ulla etiam amaritudine affligeretur ipsi pacifica & tranquil-

la, cum illa esset Sipientia, Quæ in omnibus requiem quaerit, & in hereditate Domini morata est. *Ecclesi 24.*

Nos in utroque peccamus ordinariè, & nimis puram pacem appetimus, & nimia tabescimus amaritudine. Utrumque eorsum malum, utrumque conjunctim bonum; Et sicut in pace amaritudo aliqua insini necesse est, sic pax in amaritudine.

Ratio utriusque est eadem, & valde consideranda; Quia videlicet quando sola pax & tranquillitas animam possidet, animum dissoluit quodammodo, dissipat, & ita disperdit, ut fan-
tiores quique sibi vel maxime timeant ab illa pax. Non solum temporali lætitia, sed & spiri-
tualu, inquit S. Hieronymus, est tentatio possi-
denti, ita ut indigeam aliquando Angelo corripien-
te, & Angelo Satana qui me colaphizat, unde &
& Salomon ait, de vitia & mendacitatem ne dederis
mibi. Sic Monitor, inquit idem S. Doctor, Paulo
datus est ad premedam superbiam, uti in curru
triumphali, triumphans datur Monitor suggerens,
hominem te esse memento. Sic sanctus Augustinus:
Magna vivit uti est cum felicitate lactari, magna
felicitas à felicitate non vincit. Cui conformiter
S. Bernardus, Magnus cui præsens felicitas si ar-
risset, non irrisset. Unde & sanctus Ambrosius:
Deus delictis & gaudiis nostris ponit modum, ne su-
pra alacrum effusa rationem obruant. Idemque no-
tat datum esse filio & prodigo annulum in ma-
nu quasi signaculum, quo cordis interiora signaren-
tur, ne in tanta lætitia sese nimis effunderet. Vi-
de libri tertij de Imitatione Christi caput vigesim-
um quintum, ubi hæc in: er alia, Pax tua in
multa patientia; non astimes te veram pacem in-
venisse, si nullam senseris gravitatem. O quam
multi falluntur dicentes, pax pax, cum non esset. *1. Cor. 13.*

INCIPU-

II. PUNCTUM.

2. Cor. 2. **S**ED niſi pax eſſet in amaritudine, ſola etiam amaritudo animum abſorberet.
Sic expreſſè Apoſtolus? Ne forte abundantiori triſtitia abſorbeatur qui euſmodi eſt. Quod quidem non tantum eſt pernicioſum corpori, ne offendatur nimia triſtitia, Quæ exſiccatur oſſa, & ſicut tinea veſtimento, & vermis ligno, ita nocet cordi; Sed & animo maximè officit, qui nimia intabefcit amaritudine, & ſuis quodammodo deſtituitur facultatibus, unde Sapiens, Non eſt ſenſus ubi eſt amaritudo, ſcilicet nimia. Imo & ipſi animæ ad ſalutem & perfectionem valdè aduerſatur, quia ſic magis patet tentationibus, diffidit Deo, languit virtute, ſibi gravis, oneroſa eſt aliis, propè in deſperationem agit; in quodam denique peccatorum inferno detinetur. Sic ſanctus Auguſtinus interpretatur illud quod Iacob dicit ad filios ſuos, Deducetis ſenectutem meam cum triſtitia ad inferos. Videtur, inquit, hoc magis timuiſſe, ne nimia triſtitia ſic perturbaretur, ut non ad requiem beatorum iret, ſed ad inferos peccatorum. Neq; enim paruum anima malū eſt triſtitia, cum etiam Apoſtolus euſdam tam ſollicito timeret ne maiore triſtitia abſorberetur. Atque idem denique Apoſtolus, poſt commendatam pacem, Nequa inquit, radix amaritudinis ſurſum germinans impediat, & per illam inquinentur multi. Videſcè quantum inde aliquando fueris inquinatus?

Prov. 17. & 25.
Eccleſ. 21.
Lib. 12. de Grn. ad lit. c. 33.
Hebr. 12.

III. PUNCTUM.

IN pace igitur amaritudo, & pax in amaritudine; Ne nimia pax efferat, aut nimia amaritudo nimis deprimat; omni cuſtodia conſerua cor tuū, ait Sapiens, Ne declines ad dexteram neq; ad ſiniſtram, a verte pedem tuum à malo; Vias enim quæ à dextera ſunt, novit Dominus; per verſa verò ſunt quæ à ſiniſtris ſunt. Ipſe autem rectos faciet curſus tuos, itinera autem tua in pace producet. Ipſe eſt qui ut ait Job, utquè interpretatur ſanctus Gregorius, Sic facit ventu pondus, & aquas ap- pendit in menſura. Ipſe eſt quæ, ut habet ſacrum proverbium, Reſum dolore miſcet, & extrema gaudij lætæ occupat. Ipſe eſt denique qui nos facit quaſi triſtes, ſemper autem gaudentes. Vide ergo ne te illi opponas, ne ſi purè bona & tranquilla vis habere omnia; dicatur tibi, Fili recordare quia recepſiſti bona in vita tua; aut ſi mala, ſine pace & patientia recipias, tu cum illis gemas qui dicunt, Laſſati ſumus in via iniquitatu, & ambulavimus vias difficiles: viam autem Domini ignoravimus. In praxi Veritatis propoſitæ, via eſt Domini, qui in monte Thabor dum abundat Lætitia, de paſſione loquitur: Et in monte Calvarie dum ſaturatur opprobriis, & doloribus immergitur, de paradyſo cogitat & ſermocinetur. Vade & tu fac ſimiliter.
Vide Dominicam ſecundam Quadrageſimæ, & libri tertij de Imitatione Chriſti, cap. ſeptimū.

Prov. 4.
Iob. 28.
lib. 19. c. 5, 6.
Prov. 14.
2. Cor. 6.
Luc. 16.
Sap. 5.
Luc. 9.
22.

DIE X. IANVARIJ.

DE FUGA SANCTI IOSEPH
IN ÆGYPTUM.

Surge, & accipe Puerum & Matrem eius, & fuge in Ægyptum. Luc. 2.

VERITAS PRACTICA.

Non contriſtabit Juſtum, quidquid ei acciderit.

Prov. 12.

RATIO EST, Quia nihil ſibi accidere luſtus putat, niſi Deo volente.

Sed quidquid Deo volente accedit, non contriſtabit luſtum.

Ergo nec quidquid ei acciderit. Et tamen tam multa te contriſtant.

I. PUNCTUM.

PRACTICIS de more omnibus quæ ſpectabant ad Legem purificationis, reverſi ſunt in Galilæam, in civitatem ſuam Nazareth.

Luc. 2.

Ita expreſſè ſanctus Lucas. Tum verò vix unum aut alterum diem exegerant, Cum ecce Angelus Domini apparuit in ſomno Ioseph, dicens, ſurge & accipe puerum & matrem eius, & fuge in Ægyptum, & eſto ibi uſquè dum dicam tibi: futurum eſt enim ut Herodes quærat puerum ad perdendum eum. Qui conſurgens accepit puerum, & matrem eius nocte, & ſeceſſit in Ægyptum. Sic difertis & paucis quidem verbis ſanctus Matthæus, ſed quibus magna latent myſteria, & multâ conſideratione digniſſima. Qualis namque hæc agendi ratio, & quam ſtupenda Dei Providentia

Matth. 2.